

komme til Thinget og forlange Forskud ogsaa fra 1841, 42, 43 o. s. v. strøgne. Det vil altid være en Følge, hvor man laaner ud, at man kommer til at tabe. Disse Tab maa man bære, men man maa have fuldkommen Overtydning om, at man skal tabe det, førend man gaaer ind derpaa. At følge denne Maade er det naturligte, thi saa behøver ingen Grændse at drages, og saavel Finantsministeren som Thinget komme derved ud af den Forlegenhed, hvori de staae ligeoverfor hinanden.

Winther: Efter Alt det, som er bleven udtalt, skal jeg indskrænke mig til at yttre min Glæde over, at denne Lov er kommen frem; idet nemlig Motiverne dertil have kastet Lys over alle de skammelige Misbrug, Embedsstanden hidtil, da den havde Bestyrrelsen i hænde, i Skjul har gjort sig skyldig i med Hensyn til Statens Finantser, og tillige yttre, at jeg derfor meget godt kan begribe, at en Regjeringsform som denne, har fundet sine ivrigste Modstandere i Embedsklassen. Men en Følge af min Anskuelse er det tillige, at jeg paa ingen Maade kan stemme for nogen som helst Eftergivelse, førend jeg — og ikke blot jeg, men ogsaa hele Landet — bliver gjort bekendt med, hvad det var for Mænd, som saaledes havde benyttet sig af, at „de stode nærmest ved Kassen“, saaledes som det er bleven sagt. Den høitagtede Finantsminister har idag antaget en noget anden Stilling til dette Lovforslag, end han indtog den Dag, da han forelagde det; thi da yttrede han: „at det ikke var uden høj Grad af Lov, ja næsten med Utilfredshed, at Regjeringen kom frem med dette Lovforslag“. Han turde ikke paastaae, at det var absolut rigtigt, at det kom frem; han ønskede Rigsdagens Understøttelse, for at kunne handle med Kraft til at faae en Ende paa det, fra den forrige Regjeringsform arvede Onde. Han vilde af med en saadan Forholdsregel, som

Forskudsvæsenet, der tjente til at gjøre Mange af Embedsstanden moralsk fordærvede (Latter), idet Mange af dem benyttede den lette Leilighed, de havde til at forskaffe sig Forskud paa en letfindig Maade, for at kunne føre et luxuriøst Liv.

Jeg vil ikke, at man skal lade ham savne den Hjælp, han den Dag begjærte (Hør!), selv om han idag taler i en noget anden Tone, men at vi holde os til, hvad han fra først af har bedet os om, at hjælpe ham til at faae en Ende paa dette Uvæsen, men fra Roden af, saaledes at vi ikke indlade os paa, at give nogensomhelst Alt af Forskud, og at vi heller ikke paa nogen Maade eftergive Nogetsomhelst til saadanne Folk, som letfindigen have skaffet sig Penge af Statskassen til at føre et luxuriøst Liv for. En ganske anden Sag er det med de Mænd, som have en stor Fortjeneste af Staten; dem taler jeg naturligvis ikke om. Jeg maa derfor ogsaa bede om, at disse Lister maae blive trykte, for at hele Landet kan see, hvilke de Mænd ere, der have faaet Forskud; og jeg vilde finde det meget inoconseqvent, dersom vi lode være at trykke disse Lister, fordi der paa dem maaskee findes nogle fornemme Embedsmænd (Hør!), naar vi derimod have trykt Naadesekretariatets Lister, hvor der findes ligesaa store Misbrug forøvrigt, og tillige den almindelige Pensionsliste.

Det er sagt issor og det er gjentaget iaar, at denne Regjeringsform var en dyr Regjeringsform; der kan ikke siges noget Bærrer til det danske Folk, end at dets Regjeringsform er dyr (Hør!). Lad os, som holde af denne Forfatning, stræbe at spare, hvor vi kunne og lade os passe paa, at de, som staae nærmest ved Kassen, ikke mere skal fristes til letfindigen at forskaffe sig Penge af Statskassen til at føre et luxuriøst Liv for.